

[Korsgaard.]

at høre den Slags, saa det vil jeg springe over. Men ellers havde Ministeren efter min Mening kun besynderlige Bemærkninger.

Saaledes den Bemærkning, der nu for mig var den allerbesynderligste, at mit Formaal skulde være at fremstille Forholdene saaledes, at Driftsunderskuddet blev saa stort som muligt. Hvad er det for en underlig Tale? Og hvad er det for en endnu underligere Tale, at hvis jeg havde Magt, som jeg har Agt, vilde jeg overføre et ubegrænset Millionbeløb af Skatter til Formuen for derved at konstatere et svimlende Underskud paa Finansloven?

Hvad er det for en underlig Udtalelse? Det, jeg har sagt, er, at da man i sin Tid gennemførte Kriselovene, regnede man med visse Udgifter, og samtidig skaffede man gennem Indtægtslove fuldkommen tilsvarende Indtægter. Er der da noget som helst besynderligt i, at jeg maa mene, at saa bør Statsregnskabet ogsaa fremtræde saaledes, at der til at dække de Udgifter, Krisen faktisk har foranlediget, hensættes tilsvarende Beløb, da man ad ekstraordinær Vej har bevilget disse Beløb. Andet og mere har jeg aldeles ikke ønsket. At den Formalitet, som det desværre temmelig sikkert bliver, at Krisetilskuddene er ydet som Laan, skulde berettigede til at opføre dette Beløb paa Statsregnskabet som en Formueforøgelse, kan jeg ikke se, og naar vi samtidig har vedtaget Indtægtslove, der skulde give det tilsvarende Beløb, og man saa beholder disse Indtægtslove paa Indtægtssiden, saa er det en saa urimelig Regnskabsopstilling, at et privat Foretagende, der vilde gøre noget lignende, ganske sikkert ikke vilde komme gennem Aktieselskabstilsynet.

Den højtærede Minister vedbliver at sige, at det, han gør her, er akkurat det samme, som private Foretagender gør. Nej, Hr. Minister, det er saa langt fra det samme som vel muligt; for som jeg allerede har sagt, det, de private Foretagender gør, naar de opstiller et ærligt Regnskab — og det er det, jeg ønsker her —, er, at de konstaterer Underskuddet, og at de i givet Fald formindsker deres Formue med Underskuddet. Det er det, de gør, og det er det, der burde være gjort her; det er den Fremstillingsform, som private Selskaber maatte have, og som man i Situationen ogsaa burde have haft fra Finansministerens Side. Det er det, der er udtrykt gennem Ændringsforslagene.

Jeg maa hævde, at de Bemærkninger, der er fremsat henholdsvis af Finansmini-

steren, af Ordføreren og af Departementschefen — denne tredie maaske den mest sagkyndige, men ikke tilstedeværende — ikke i mindste Maade giver den Ærlighed i Opstillingen, som der burde være.

Ordføreren (Olufson): Jeg ønsker kun at gøre nogle ganske korte Bemærkninger til de to Ordførere for Ændringsforslagene, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til Finansministerens Redegørelse.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som nu kom ind paa, at man skulde skaffe Dækning — og det er jo ogsaa det, Ændringsforslagene gaar ud paa — til de Kriselaan, der er ydet Landbrugerne, allerede paa nuværende Aars Regnskab, vil jeg gerne sige, at hvis der skulde rettes en Bebrejdelse mod Finansministeren, maatte det være den, at der i Fjor er blevet overført Midler til § 26 til Dækning af Tab, der ikke er konstateret.

Naar det ærede Medlem siger, at det er en Formalitet, at det er Laan, og at man maatte være sikker paa, at det heller ikke var andet end en Formalitet, saa kan jeg ikke erkende dette. Det Parti, som det ærede Medlem tilhører, krævede jo bestemt, at den Krisehjælp, Landbrugerne fik, maatte ikke være en Krisehjælp paa samme Maade som Krisehjælpen til Arbejderne, det kunde Landbrugerne ikke tage imod, det skulde være Laan. Men naar det er Laan, er det ganske naturligt, at de bliver opført paa § 26, og det er lige saa naturligt, at de bliver staaende der, indtil Tabene er konstateret, og saa først bliver afskrevet; thi hvis man gaar den Vej, det ærede Medlem her foreslaar, betyder det, at man slaar en Streg over dem og dermed siger til dem, der har faaet Laanene, at de skal ikke betaales tilbage.

Med Hensyn til Kursreguleringsfonden vil jeg gerne sige til de ærede Medlemmer, at det forekommer mig, at de ærede Medlemmer er kommet en Postdag for sent; thi hvis de vilde have sat ind der, burde de have sat ind i Fjor. I Fjor skete der nemlig det, at man begyndte at tage af denne Kursreguleringsfond, da der fremkom et Kurstab ved Betaling af Renter og Afdrag; man tog godt 1¼ Mill. Kr. og dækkede den Gang et Kurstab med. Men da sagde de ærede Medlemmer ingenting; det var ganske naturligt. Nu da man tager Resten, fordi der kommer et mægtigt Kurstab, protesterer de ærede Medlemmer derimod.

I øvrigt er det ikke alene Staten, der har gjort dette, Københavns Kommune